

Nederheem

Nieuw hoofd van de afdeling financiën

De heer B. Stein is met ingang van 1 mei 1986 benoemd tot hoofd van de afdeling Financiën c.a. Hij volgt hierna de heer G. J. Molenaar op, die onlangs is overleden. De heer Stein is 40 jaar en sedert 16 april 1979 waarnemend hoofd van de afdeling Financiën. De heer Stein is tevens benoemd tot tweede waarnemend gemeentesecretaris.

Geboorten

11-4-86 Dobber, Jeroen Eduard
19-4-86 van Vuure, Lemnaert Arihur
21-4-86 Kluvers, Anouk Sophie
21-4-86 Grijsen, Frederik Johan
28-4-86 Muller, Nick Robin
1-5-86 Pandelaar, Eelco Johannes Maria
2-5-86 van den Brink, Bregje Brigit
10-5-86 Bout, Lotte
14-5-86 van Beekum, Ronald

Huwelijken

9-5-86 Kok, Wilhelmus Gerardus en Bijlard, Jutta

Overleden

9-4-86 Sebregts, Maria Elisabeth Francisca wed/v Faure, 86 jr.
14-4-86 Idserda, Miarka Anna e/v Heybroek, 42 jr.
23-4-86 Joosten, Theodora e/v Calis, 31 jr.
27-4-86 de Graaf, Hendrikus Gerardus, 74jr.
27-4-86 Sentis, Maria wed/v Muller, 80 jr.
2-5-86 ten Haaf, Jan, 91 jr.
4-5-86 Calis, Hendrik, 55 jr.
7-5-86 Bennix, Johannes Anthonius, 83 jr.

Ook Blaricum heeft top-beleggers. In het AMRO-telegraaf beursspel staat plaatsgenoot J. Hogenstijn op de 4e plaats. Amro-directeur van der Schans complimenteert hier de heer Hogenstijn met zijn succes en overhandigt hem de daarbij behorende kristallen pyramide.

Een nadere kennismaking

Op 29 april j.l. vond de installatie van de nieuw gekozen gemeenteraad plaats. Het gaat om 15 mensen die wij ons midden hebben gekozen om de komende vier jaar Blaricum's hopelijk veel-wel-en-heel weinig-wee te behartigen. Ons democratisch verkiezingsstelsel betekent niet, dat wij ook de mensen kennen waarop we gestemd hebben. Het wel heeft daarom het initiatief genomen u met de volledige raad en de daaruit gekozen wethouders te laten kennismaken. U kunt dus uitzien naar een 'vervolg-serie'. Om te beginnen geven we het woord aan de beide wethouders.

Noortje Chevalier-Beltman, wethouder van o.a. welzijnszaken en onderwijs, woont met haar man en twee kinderen, Danielle 13 jaar en Piet-Willem 9 jaar, sinds 1978 met veel genoeg in de Bijvanck. Samen met haar gezin heeft ze al heel wat door Nederland en het buitenland gezwoven en weet dus waarover ze het heeft, wanneer ze beweert, dat Blaricum een heerlijk dorp is om in te wonen. Haar uitgesproken voorliefde voor Blaricum als woonplaats is ondermeer de reden geweest van een onvoorwaardelijk "ja" op het verzoek van de V.V.D. zich verkiesbaar te stellen.

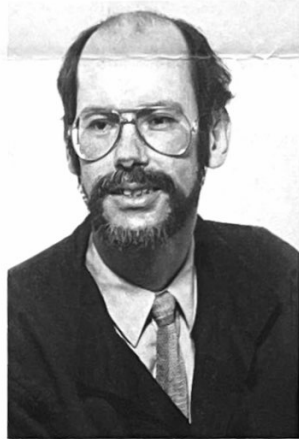

Aan het Johan van Oldenbarneveldt gymnasium te Amersfoort volgde-toen-Noortje Beltman het gymnasium beta. Na een verblijf in Frankrijk besloot zij aan de universiteit te Amsterdam rechten te gaan studeren. In 1969 onderbrak zij tijdelijk haar studie om, als gehuwde vrouw, de taak van kostwinster op zich te nemen. Na enkele jaren werd deze zorg door haar, inmiddels afgestudeerde, echtgenoot overgenomen en behaalde Noortje Chevalier de meestersdiploma aan de Leidse universiteit. Na haar afstuderen trad zij in dienst bij het Gewestelijk Arbeidsbureau in Eindhoven als hoofd afdeling ontslagzaken. Het gezin Chevalier verhuisde in 1978 naar Blaricum. Voor de vrouw des huizes betekende dit naarszocht zoeken naar een nieuwe werkkring. Zij sloot zich als wetsinkelierster aan bij de wetswinkel in Huizen. Daarnaast was zij werkzaam als gastdocente bij een landelijke H.E.A.O. Ouders worden opnieuw schoolrijp, wanneer hun kinderen naar school gaan. Voor mevrouw Chevalier betekende dit belangstelling en betrokkenheid bij het onderwijs als lid van de oudercommissie van de Openbare Bijvanck School. Na een verblijf van bijna drie jaar in de Verenigde Staten vestigde de familie Chevalier zich in 1982 opnieuw in Blaricum. "Hopelijk voor een hele lange periode", wenst mevrouw Chevalier.

Zij is geen vrouw om thuis te zitten en af te wachten wat er gaat gebeuren. Kordaat en ondernemend als ze is, richtte ze, samen met collega's, op 1 jan. 1983 een eigen adviesbureau op. Kleinere werkgevers kunnen bij dit bureau terecht voor adviezen op het gebied van arbeids- en sociaalverzekeringrecht. Gezien de taakopvatting van deze nieuwe wethouder, half- of onvoorbereid werk kent zij eenvoudig niet, staan haar werkzaamheden voor dit bureau voorlopig op een laag pitje. Van huis uit is mevrouw Chevalier altijd een fervent V.V.D.aanhanger geweest. Zij ziet binnen de opvattingen van haar partij ruimte om vruchtbaar met leden van andere partijen samen te werken. Juist in haar functie als wethouder vindt zij het haar plicht de mening van alle raadsleden bij belangafwegingen te betrekken. "De raad heeft vertrouwen in mij uitgesproken en ik wil mij volledig inzetten dit niet te beschamen", is haar stelregel. Als wethouder beschouwt zij zich zelf ondermeer als een instrument van de raad. "Welzijn is niet de meest gemakkelijke portefeuille, maar wel erg interessant" volgens mevrouw Chevalier. "Er zal veel gestructureerd moeten worden en een taakstellend-budget is de aangewezen weg om dit doel te bereiken. De prioriteiten moeten worden vastgesteld en binnen het toelaatbare budget gerealiseerd." De wethouder komt met een treffende vergelijking, die in een dorp als Blaricum heel toepasselijk is. "Ik ben verantwoordelijk voor een schitterende tuin met prachtige bloeiende bloemen, planten en bomen, maar waar jarenlang niet gesnoeid is. Ik kan daar op drie manieren te werk gaan. Zonder onderscheid alles met een bijl weg hakken en afwachten wat weer omhoog komt. Of, alles laten zoals het is en alleen hier en daar een uitgebloeide bloem weghalen. De derde mogelijkheid is behoedzaam maar met vaste hand het snoeiwerk hanteren en de wildgroei verwijderen om zo voor de toekomst de groeikansen van de afzonderlijke planten te waarborgen." Er bestaat geen twijfel over, dat mevrouw Chevalier de tuinman is die de laatste benadering toepast en zeer zorgvuldig in de welzijns-tuin van Blaricum te werk zal gaan.

Gerard van Merriënboer, wethouder van ruimtelijke ordening, verkeer en vervoer, openbare werken en behoud van natuur en landschap.

Hij ging in Amsterdam naar de middelbare school, studeerde daarna weg- en waterbouw. Vervolgens heeft hij in de avonduren een studie bouwkunde voltooid. Zijn aanstelling als milieudeskundig medewerker bij de gemeente Hilversum bracht hem naar 't Gooi. In deze functie maakte hij volop kennis met de milieuproblematiek. Dit was voor hem aanleiding om diverse milieucursussen te volgen.

De heer van Merriënboer was een van de eerste bewoners van de Bijvanck. Wonende in Blaricum, ging hij de raadsvergaderingen van deze gemeente volgen. Zijn betrokkenheid bij het Blaricum's bestuurlijk gebeuren deed hem, na een grondige oriëntatie, besluiten tot het lidmaatschap van D66.

In 1982 kwam hij voor deze partij in de gemeenteraad. Het laatste half jaar van zijn eerste termijn van vier jaar was hij reeds als wethouder werkzaam. Op mijn vraag wat hem specifiek aantrekt in D66 antwoordt hij kort en helder: "Bij D66 staat het individu voorop. Anderzijds geloof ik men in solidariteit, maar niet op een dogmatische manier. Solidariteit zonder individuele vrijheid leidt tot een geforceerde gelijkheid en maakt een open samenleving onmogelijk". Het democratisch beginsel van zijn partij laat deze wethouder bijzonder zwaar wegen in zijn opstelling tegenover de gemeenteraad. "De raad heeft het primaatschap, daar vindt de uiteindelijke besluitvorming plaats. Ik zie het als mijn eerste taak de raad zo volledig mogelijk te informeren."

De functie van wethouder betekent voor hem beslissingen voorbereiden en uitvoeren, maar de raad beslist!

Dat Gerard van Merriënboer Blaricum als een vergeten dorp beschouwt, moet als een compliment worden uitgelegd. "Het agrarisch karakter en het niet onmiddellijk toegevoegde aan alle, soms opgeklopte behoeften geeft Blaricum iets unieks in 't Gooi". Hij is een groot voorstander van zorgvuldig afwegen van de diverse belangen en is er de man niet naar om overhaast en paniekerig te reageren. Een evenwichtige belangafweging wordt, volgens de wethouder ruimtelijke ordening, het beste gewaarborgd door een bestemmingsplan-procedure. Het zogenaamde gedoog-beleid, zoals dat nu in de Bijvanck plaatsvindt, werkt verwarrend voor bewoner en bestuurder. Een goed bestemmingsplan biedt, zeker op lange termijn, meer zekerheid voor het behoud van het dorpskarakter van Blaricum.

De natuur en het behoud ervan liggen Gerard van Merriënboer na aan het hart. Zijn streven is om Blaricum voor bewoners zo "natuurlijk" mogelijk te houden.

R.V.G.

Afscheid van Henk van Neel

Soms is het net of de wereld om je heen even stilstaat. Dat overkwam mijn vrouw en mij toen we op zondag 27 april j.l. op ziekenbezoek zouden gaan in het St. Jan ziekenhuis te Laren bij Henk van Neel. En als je dan bij de receptie vraagt waar De Graaf, Venenweg 2 uit Blaricum ligt en men zegt dan "die is hedenmorgen overleden", dan schrik je even. Daar sta je dan met je tasje met sinaasappels en je kijkt elkander eens aan. Dan ga je weer stil terug naar de auto en je moet het eerst even verwerken.

Henk werd geboren te Blaricum 4 mei 1911 uit een oud erfgoiersgeslacht. Zij vader stierf toen hij 2 jaar was. Moeder Neeltje bleef achter met 4 kleine kinderen.

Er waren toen geen sociale voorzieningen, dus men moest heel jong aan het werk. Ze zouden in hun leven veel met Stad en Lande te maken krijgen. Broer Willem woont nog aan het St. Vitus weggetje, meer dan 40 jaar meent-beambte.

Lambert, inmiddels overleden, ook 40 jaar op de meent.

Henk trouwde 9 juni 1942 en nam de boerderij over van zijn moeder en kreeg als erfgoeder ook veel met Stad en Lande te maken.

Hij praatte nog al eens graag over de meent zoals wij die gekend hadden. Met echt toch een beetje weemoed.

Veel jaren heb ik met hem samen de hooibouw gedaan. Gras inkuilen was toen niet zo veel in gebruik. Men zag toen nog in het dorp veel hooibergen. De hooibouw vereiste veel handwerk. Opraapwagens waren er nog niet en vervoer van het hooi moest met paarden en wagens. Er werden lange dagen gemaakt. Met natte zomers en weinig zon was het wel eens erg moeilijk. Maar Henk riep altijd "moed houden". Ook de koeken hadden we op de meent bij elkander lopen, zodat we met melken ook elkander hielpen.

Toendertijd waren er altijd jongens uit het dorp die graag bij boeren wilden helpen. Ze hielpen ook mee in de hooibouw, leerden graag hand-melken en konden het ook goed.

Gerard, Ab en Thomas Elbers. Budje de Gooyer. Nu je ouder wordt denk je er nog weleens vaak aan terug. Het was hard werken maar we hebben ook veel gelachen. Henk zat altijd vol humor.

Hij werd ook nogal veel gevraagd bij de geboorte van een kalf als het niet goed wilde. Daar had hij goed verstand van maar nam geen risico's. Het gebeurde ook wel dat hij zei "bel maar gauw de veerarts" en dan was het ook wel nodig.

Hij had voor zijn bedrijf geen opvolgers, de kinderen leerden wat anders.

Toen hij er mee ophield hielp hij nog graag hier en daar in tuintjes. Hij zei weleens "allemaal leuke mensen; op tijd koffie en af en toe een borreltje".

De St. Vitus parochie heeft een pastoor gekregen die de mensen in vreugde en verdriet bij de kerkelijke plechtigheden weet te betrekken.

Na de mooi verzorgde uitvaartdienst en voor dat Henk door de boeren uit het dorp de kerk uitgedragen zou worden naar zijn laatste rustplaats, kwam er een jonge man uit het dorp naar voren. Hij was pas afgestudeerd aan de landbouwhogeschool, afdeling bosbouw. Vroeger ging hij als kleine jongen heel vaak mee melken. Hij hield een korte toespraak en hij besloot met de volgende woorden:

"Henk, je hebt me de liefde voor de natuur geleerd. Ik ben blij dat ik jou van Onze Lieve Heer in mijn leven mocht ontmoeten"

Bij deze woorden zou ik graag aan willen sluiten. Hendrik, rust in vrede. Namens Hei en Wei wens ik de familie de Graaf veel sterkte toe.

J.R.

wgf oversteegeen

DE NIEUWE LUXAFLEX RAFFINETTE

DE NIEUWE LUXAFLEX RAFFINETTE

huizerweg 5 - blaricum - tel. 02153 - 82523

huizerweg 5 - blaricum - tel. 02153 - 82523

Wettig gedeponeerd handelsmerk. Een Hasser Drukkerij product.

